

Nr 292.

Av herr **Osberg**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 16, angående försäljning av vissa kronoegendomar och upplåtande av lägenheter från sådana egendomar.

I Kungl. Maj:ts nådiga proposition nr 16 föreslås, att riksdagen måtte medgiva, att lägenheterna Gladebacken, Hallan nr 1, Hallan nr 3 med Hallan nr 2, Nybygget, Lilla Aspekogen, Bukten, Kattkärr och Grinden må var för sig med ovan angivet område från kronoegendomen 1 mantal Faleby nr 1 med lägenheten Korsvik nr 1, ett torp, i Foss socken av Göteborgs och Bohus län försäljas enligt gällande grunder för upplåtande av egnahemslägenheter från kronoegendomar.

Sedan uppskattningsmännen vid förrättning i september 1917 föreslagit, att nämnda lägenheter måtte upplåtas såsom egna hem, hava Samuel Edvard Hansson och Anton Myrbeck hos Kungl. Maj:t anhållit att från ifrågavarande egendom få förvärva de nu av dem innehavda lägenheterna Aspekogen och Västra Korsvik.

Domänstyrelsen har sedermera anbefallts att taga under förnyat övervägande, huruvida icke dessa och eventuellt jämväl andra förut icke till upplåtande från egendomen föreslagna lägenheter borde därtill ifrågakomma, och har sammanträde på stället hållits av domänintendenten, vederbörande jägmästare och arrendeuppskattningsmän.

Saluvärderingen å lägenheterna Aspekogen och Västra Korsvik slutade å följande summor: Aspekogen kronor 4,065:10 och Västra Korsvik kronor 5,031:— . Uppskattningsmännen avstyrkte emellertid Hanssons och Myrbecks ansökningar med motivering att huvudgården genom försäljning av dessa lägenheter på långa sträckor skulle stängas från saltsjön, att dessa områden på grund av sin belägenhet vid den djupa och vackra fjorden i en framtid kunde tänkas få ganska högt värde som villa- och industritomter, att de voro omgivna av uppväxande, genom kronans försorg uppdragna ungskogsbestånd, vilka löpte fara att om icke helt ödeläggas, så åtminstone olovligt beskattas av de framtida

ägarna till de frånskilda lägenheterna samt att icke några särskilda ömmande förhållanden talade för, att de nuvarande innehavarna skulle få rätt att tillösa sig desamma, då de båda saknade barn, som kunde tänkas vilja efter föräldrarnas bortgång bruka lägenheterna och hava sin fasta bostad å desamma.

De av uppskattningsmännen gjorda invändningarna emot försäljning av dessa lägenheter anser jag icke vara bärande, t. ex. påståendet att Hansson olovligt skulle hava avverkat skog och icke fullgjort sin dagsverksskyldighet samt att den genom kronans försorg uppdragna ungdomen skulle löpa fara att om icke helt ödeläggas, så åtminstone olovligt beskattas av de framtida ägarna till de frånskilda lägenheterna.

Vi måste på alla sätt främja egnahemsverksamheten och de pris som äro åsatta lägenheterna synas vara rundligt tilltagna och enligt mitt förmenande kunna dessa lägenheter utan skada för huvudgården avsöndras; det synes mig icke vara fullt lämpligt att avslå ansökan, därför att dessa lägenheter enligt uppskattningsmännens påstående i en framtid kan antagas komma att få ett större värde än som nu rimligtvis kan åsättas desamma.

Jag skall emellertid jämte trovärdig person å platsen taga närmare reda på förhållandet och till vederbörande utskott lämna fullkomlig redogörelse om förhållandet.

Med hänvisning till vad ovan anförts och med betonande av den stora vikt, som ligger uti att befrämja jordbruksegnahemsrörelsen, hemställes alltså,

att riksdagen måtte medgiva Samuel Edvard Hansson och Anton Myrbeck rätt att förvärva de nu av dem innehavda lägenheterna Aspeskogen och Västra Korsvik till pris, som av uppskattningsmännen åsatts desamma, och för övrigt under samma villkor, som gälla för övriga till avsöndring föreslagna lägenheter under hemmanet Faleby.

Stockholm den 31 januari 1919.

Oscar Osberg.